

מ"ת 52838/07/15 - מדינת ישראל נגד עודאי דעים

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

מ"ת 52838-07-15 מדינת ישראל נ' עודאי דעים (עציר)

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המבקשת
(המאשימה)

עודאי דעים (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ח' הדיה

נגד
המשיב
(הנאשם)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 52818-07-15, שבו הואשם בעבירת ניסיון לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1)-(2) בשילוב סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירת החזקת אגרופן - לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל. עבירת הניסיון לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בוצעה כלפי מי שבתכוף לאחר מכן קופדו חייו בדקירת סכין על-ידי אחיו של המשיב, מחמוד דעים (להלן - מחמוד), אשר נגדו הוגש כתב-אישום נפרד - שבו הואשם בעבירת הריגה ובעבירת פציעה בנסיבות מחמירות.

2. להלן העובדות המיוחסות למשיב בכתב-האישום. המשיב קנו תושב ישראל ורשום במרשם האוכלוסין של המדינה. בתחילת חודש יולי 2015 נודע למחמוד, כי נגנב סולר מאוטובוס תיירים שנמצא בחזקתו, אשר חנה מחוץ לביתו בבית-ג'אללה. במקביל להגשת תלונה במשטרה הפלסטינית, ניסה מחמוד להתחקות אחר מי שגנב את הסולר. הוא פנה מספר פעמים למחמוד אל-ערידי (להלן - המנוח), בעלים של חנות בגדים הנמצאת בבית ג'אללה (להלן - החנות), בבקשה לקבל את מצלמות האבטחה של החנות, לצורך איתור מבצעי הגניבה; אך המנוח לא מסר למחמוד את המצלמות.

ביום 13.7.15 בשעות הצהריים הגיע מחמוד לחנות, במטרה לקבל לידייו את מצלמות האבטחה, אולם המנוח לא נכח במקום. בחלוף כחצי שעה חזר מחמוד לחנות, ומשפגש במנוח - ביקש ממנו את המצלמות. משהגיב המנוח, כי אין לו זמן לטפל בבקשה, עזב מחמוד את החנות. בסמוך לאחר מכן חזר מחמוד לחנות יחד עם המשיב (אחיו) וג'אמל

נופל (להלן - ג'אמל). מחמוד נכנס לחנות וחזר על דרישתו בפני המנוח, ובין הצדדים התפתח ויכוח קולני, אשר במהלכו נכנסו לחנות גם המשיב, שהחזיק בכליו אגרופן, וג'אמל. בשלב כלשהו יצאו המנוח, המשיב, מחמוד וג'אמל מהחנות, כשבמקום התאספו מספר חברים של המנוח. בין הצדדים התפתח ויכוח, שבמהלכו הוחלפו בין הצדדים דחיפות הדדיות. בשלב מסוים, תפס המשיב בראשו של אנס אלסבאטין (להלן - אנס), ובמקום התפתחה קטטה.

במהלך התגרה ניסה המשיב להלום באגרופיו בראשו ובגופו של המנוח, מספר פעמים; זאת כשהוא מחזיק אגרופן.

מחמוד, שהיה מצויד בסכין, דקר את אנס בירך ימין. המנוח, שניצב מאחורי מחמוד משך בחולצתו של מחמוד וניסה לבעוט בו. בתגובה, הסתובב מחמוד לעבר המנוח ודקר אותו בעצמה בחזה באמצעות סכין. הדקירה בחזה גרמה למותו של המנוח באופן מיידי. לאנס נגרם פצע דקירה בירך ימין.

3. יודגש, כי המאשימה לא ייחסה למשיב כל זיקה לעבירות ההריגה וגרימת החבלה החמורה שבוצעו על-ידי אחיו - אף לא מכוח דיני השותפות; וכי המשיב הואשם אך במעשים שבוצעו על-ידו (כמתואר בכתב-האישום), קרי - החזקת אגרופן וניסיון לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כאשר לא הייתה מחלוקת כי מעשיו של המשיב לא הסבו חבלה או פגיעה ממשית כלשהן. עוד יצוין, כי אין חולק, שהמשיב ואחיו הסגירו עצמם למשטרה שעה קלה לאחר האירוע והודו בעיקר העובדות המיוחסות להם בכתב-האישום. בנוסף יוער, כי המחלוקת בעניין התשתית הראייתית הנה מצומצמת, שכן כל האירוע - הן מעשיו של המשיב והן האירוע הטראגי של דקירת המנוח על-ידי אחיו של המשיב, הונצח במצלמות האבטחה של חנות המנוח.

4. באשר לראיות לכאורה, לא חלק הסניגור כי אלו קיימות בכל הנוגע לעבירה של החזקת אגרופן, אך טען כי אין ראיות המקימות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירה של ניסיון לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. ב"כ המשיב לא חלק על כך שמרשו הניף את ידו לעבר ראשו של המנוח שלוש פעמים, כשבידו אגרופן, שכן הדבר נחזה בסרט מצלמות האבטחה. ואולם לטענתו, אין ראיות לכאורה בדבר השתכללותה של עבירת ניסיון לגרימת חבלה חמורה, שכן "לא ברור" (כלשונו) אם המשיב התכוון להכות את המנוח באמצעות האגרופן, או שמא רק להפחידו. לחלופין גרס הסניגור, כי גם אם קיימות ראיות לכאורה בעניין הניסיון לגרימת חבלה חמורה, ואף אם קיימת לכאורה עילת מעצר נוכח ביצוע המעשה אגב החזקת אגרופן, הרי שניתן בנסיבות המקרה להסתפק בחלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" מלא, ללא צורך בהזמנת תסקיר מעצר.

5. לאחר צפייה בקלטת האירוע, נחה דעתי כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו בשתי עבירות שיוחסו לו בכתב-האישום. כאמור, הרקע לאירועים, כמפורט בכתב-האישום, אינו שנוי במחלוקת. מצפייה בקלטת עולה, כי העימות הפיזי בין המשיב ואחיו לבין המנוח וחבריו גלש במהרה לאלימות פיזית - לתגרה. במהלך התגרה הדף המנוח בידו את המשיב, ובתגובה הניף המשיב את ידו - שאחזה באגרופן - לעבר ראשו של המנוח. הנפת היד לעבר ראשו של המנוח נעשתה שלוש פעמים, וברציפות; אך המנוח הצליח להדוף את ידו של המשיב, ובכך נמנעה פגיעתו. הנפת היד שאחזה באגרופן לעבר ראשו של המנוח שלוש פעמים, מצביעה לכאורה על כך שהמשיב ניסה לגרום למנוח חבלה חמורה באמצעות האגרופן. כאמור, למרבה הצער, בתכוף לכך נדקר המנוח על-ידי אחיו של המשיב; אך כפי שצוין, המשיב אינו מואשם בגרימת המוות - אף לא לפי דיני השותפות.

6. משנקבע, כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, הן לגבי עבירת ניסיון לגרימת חבלה בנסיבות מחמירות והן לגבי עבירה של החזקת אגרופן, קמה עילת מעצר נגדו. מדובר בעילת מעצר סטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן מיוחסת למשיב עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק קר. כמו-כן, הנסיבות מצביעות על קיומה של עילת מעצר נוכח הסיכון הנשקף ממעשיו של המשיב, זאת לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק הנ"ל.

7. הסנגור ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, בפיקוח שני אחיו של המשיב ומפקח נוסף, זאת עוד בטרם יוזמן תסקיר מעצר.

8. העבירה של ניסיון לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, המיוחסת למשיב, הנה חמורה בטיבה ובנסיבותיה. נסיבות המקרה מצביעות על מסוכנות הנשקפת מהמשיב, שכן הלה הגיע עם אגרופן לחנותו של המנוח, וניסה לגרום לאחרון חבלות חמורות, תוך הנפת האגרופן לעבר ראשו מספר פעמים. המשיב אמנם לא פצע את המנוח ואף לא גרם לו חבלה כלשהי; אך הדבר נבע, כאמור, מתגובתו האינסטינקטיבית של המנוח, אשר בלם את ידו של המשיב. כפי שצוין, שניות לאחר מכן, קופדו חייו של המנוח, באמצעות דקירת סכין שבוצעה על-ידי אחיו של המשיב, כאשר המשיב - על-פי שיטת המאשימה - לא היה אחראי למעשה זה בדרך ישירה או עקיפה כלשהי.

בנסיבות האמורות, קמה עילה למעצרו של המשיב מחמת הסיכון הנשקף ממעשיו ומהתנהגותו באירוע. עם זאת, חובה על בית-המשפט, על-פי הוראת סעיף 21(ב)(1) לחוק הנ"ל, לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה. אכן, בית-המשפט מצווה לבחון חלופת

מעצר בכל שלב, אף בטרם הזמנת תסקיר מעצרם. ואולם, בנסיבותיו של המקרה דנן, נוכח הסיכון הנשקף מהמשיב, הנלמד ממעשיו האמורים, סבורני כי בטרם תתקבל החלטה בשאלת חלופת מעצר, ראוי לקבל תסקיר משירות המבחן, אשר יבחן האם קיימת חלופת מעצר שיש בה כדי להפיג את הסיכון הנשקף מהמשיב, באמצעי חמור פחות ממעצר של ממש, זאת לאחר שיראין את המשיב ואת המפקחים המוצעים, ויחווה דעתו המקצועית האם ניתן לסמוך על המשיב כי יקפיד לקיים את תנאי השחרור בערובה המוצעים על-ידו, והאם הערבים ראויים ומתאימים לשמש כמפקחים.

9. אשר על כן, יוותר המשיב במעצר עד להחלטה אחרת, כאמור בהחלטה מיום 27.7.15.

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, ולהגישו לבית-המשפט עד ליום 16.8.15.

המשך הדיון בבקשה יתקיים לפני שופט תורן ביום 17.8.15 בשעה 11:00 (מועד המשך הדיון בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים של אחיו של המשיב בתיק מ"ת 52746-07-15).

המזכירות תשלח לשירות המבחן (באמצעות פקסימיליה) עותקים מכתב-האישום, מהבקשה למעצר עד תום ההליכים ומהפרוטוקול.

להזמין את המשיב באמצעות שב"ס.

להזמין מתורגמן לערבית.

ניתנה היום, י"ג באב התשע"ה, 29 ביולי 2015, במעמד באי-כוח הצדדים והמשיב.

יורם נועם, שופט

